

Szemeszterek a purgatóriumban

lezörög.

1.

apró nyolcvanegynehány év soványságot rágicsáló kis öregek
remegnek be zuzmarás templomokba cekkerrel jégvirágzó
ólomszemüvegeikben kaparnak maguk alá minden szilánkléptet
mínusz ötszáz fokban és a világ túlfelére
hogy egyszer még ha belefér csak most az egyszer utószor
megmártózzanak pár korty langy urukban

ők még tényleg hiszik ők még valóban tisztán megrezzennek
a tiszteletes minden szaván mint szűzkorukban a pajta mögötti
disznó vicceken
az arcukba fagyott verejték ha feltölti az egyremélyebb barázdákat
megszépülnek kegyetlenül megszépülnek
fájdalom szobrai szobrok fájdalmai
ajkukról az áhitat
minden kérget átitat

és zsíroskenyeret visznek a Szűzmáriának a búcsúba hogy ne álljon
csak úgy a hidegbe ha otthonra már nem is jut belaknak ők degeszre
ezzel a vizenyős lukulluszi nézéssel

így.

2.

a szavakban persze csak szeretlekek meg örökkék néha sohák zöldvadonjában
meglapulva libben át a vámon hogy a fülbe jutva már a dobhártyánál kihüljön mire a
nagyagykéregbe ér már el is párolgott szenilis lekonyulása

az igazi áhitatokra nincs szó
na jó ott az *áhitat*

de az sem ez

ez nem érzés
hanem ösztön fojtó kényszer mint az árva kölykök éhesmohó bújása a földrejtett
kabáthoz a

felöklandett ugatás ha a szemünk közé bámul vastaghájú röhögés mikor épp nem illene és bizonyos görög világutazók olthatatlan látnivágya mint a mittudoménmi

olyan erő ez a torkomban ami normális körülmények közt világokat söpör el vagy életet szór szertesztét gyógyszerekkel ringat el utolsó pénzeket csikland ki a zsebből

ami megnémíthat még amúgy igen szófosó költöket is

3.

betiltott szavakat szamizdatfrunk naphosszat egy füzetbe

hoggy rosszalkodjunk

olcsó szórakozás tiltottgyümölcs

unásig ismételtetni hogy

magány, félelem, szerelem, szívéslélek, öröklét, boldogság,

halál

4.

templomba járok hozzád leggyakrabban gyónok is ha megjelenysz nem kevésbé halványan mint bármely istenünk

5.

Na akkor legyünk őszinték hogy egy ideje nem számútt mikor kelek és hol

mióta megvagyok szemüveg nélkül is

mióta annyit se kell enni mint

mióta nincs ok félelemre

önsajnálatra

bárki sajnálatára

(ezen kívül) hosszú versekre...

6.

a költők

7.

na azok olyanok hogy tényleg sosem látnak másokat

csak néznek néznek

nyitott kabátban télvíz idején

sapka nélkül hóban

egy záruló világ utolsó madárijesztőként

hoggy megessen magukon a szív (ük)

de ugyebár nem

és rögtön kiszűrik a feltűnőbb apróságokat
hatványozzák hogy érzékletes legyen és kész

holott kereshetnék a bőr alatt
mazsolányi ékszerarcú szeplők közt
a rángást.

hogy mekkora kín és teher
olyan nagyon
nagyonnagyon
(+ nagyon)

nemszeretni tudni valakit

olyan mélyen
olyan híven
tisztán vakon kifilézve
kongani
és korgani
fázni

olyan titokban tapintattal szenvedni át ugyanazon szerelem másik végén a szégyent
mindennemű kiszolgáltatottságok szemperzselő ellentetjét
egy egész életet kézen fektetni.

éltében haldokló tetemet ringani.

kézfogni.

megóvni.

Ödipusz anyjának lenni.

műzsávé fesleni. és mindezt harag nélkül

kín nélkül

mintha mi sem

mintha mi sem így történtünk volna.

Adj a nőknek szárnyat

Esdeklem glóriát

Hajukba virágszálat

Gazdagabbak holniját hogy ezt kibírják

hogy

8.

úgy lakunk jól mint az emlőt

élősködjük gyerekkorunkban

kétévesen voltam felnőtt

éhes voltam megjavultam

férgek azok nem állatok

akik más helyére születnek

belémégtek mind akiket áltatok
rájuk simultam szövetnek

9.
sosem leszel az
de mindig te leszel ő

10.
vénesszonnyá lettem
csúfságokat tettem
nem volt s elvesztettem
őt
a nőt

míg megtanultam szeretni.

